Ishvaraproktam Ashtamipujakathanam

ईश्वरप्रोक्तमष्टमीपूजाकथनम्

Document Information

Text title : Ishvaraproktam Ashtamipujakathanam

File name : IshvaraproktaMaShTamIpUjAkathanam.itx

Category : shiva, shivarahasya, pUjA

Location : doc_shiva

Transliterated by : Ruma Dewan

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shrIshivarahasyam | mahAdevAkhyaH ekAdashamAMshaH | adhyAyaH 34 aShTamIpUjAkathanam | vAvRittashlokAH ||

Latest update : October 29, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 2, 2024

sanskritdocuments.org

ईश्वरप्रोक्तमष्टमीपूजाकथनम्

(शिवरहस्यान्तर्गते महादेवाख्ये)

- शिवपार्वतीसंवादे -

ईश्वर उवाच ।

कृष्णाष्टम्यां महादेवि बोधायनविधानतः ।
स्त्रियो गृहस्थाः पुरुषा वर्णिनोऽपि महेश्वरि ॥ १॥

सर्वकृष्णाष्टमीष्वीशे उपोष्याहः प्रदोषके ।
नद्यां तडागे संस्नाय धौतवस्त्रधरः शुचिः ॥ २॥

भस्मत्रिपुण्ड्रसहितो रुद्राक्षाभरणैर्युतः ।
बिल्वपुष्पाणि सम्पाद्य धौतकुम्भानथाहृतान् ॥ ३॥

कुशांश्च साग्रान्सम्पाद्य कृतनित्यक्रियो द्विजः ।
पूजास्थानं समालिप्य गोमयेन नवाम्भसा ॥ ४॥

रङ्गवल्लीशोभितं च पुष्पमण्टपकैर्युतम् ।
वितानपल्लवोपेतं तोरणावलिभूषितम् ॥ ५॥

तस्मिन् संस्थापिते पीठे समावाह्य वृषध्वजम् ।
साम्बं सगणमव्यग्र उग्रार्चनपरायणः ॥ ६॥

सङ्कल्प्य देशकालादि पञ्चाक्षरजपादरः ।
पाद्यार्घ्याचमनादीनि शङ्खं कुम्भं च साम्बुयुक् ॥ ७॥

लिङ्गाग्रे स्थापयेद्देवि सुकूर्चं गन्धपुष्पयुक् ।
पञ्चामृतं पञ्चगव्यं तथा फलरसानि च ॥ ८॥

मधुपर्कं च पात्रेषु स्थापयेद्गन्धपुष्पकम् ।
ताम्बूलं च हविर्देवि सम्पाद्याखण्डकाक्षताः ॥ ९॥

घृतदीपांस्ततो दिक्षु पिष्टैः कुर्यात्सवर्तिकान् ।
आत्वावहेति मन्त्रेण शिवमावाहयेद्व्रती ॥ १०॥

साम्बं च सगणं देवं लिङ्गेऽभ्यर्च्य पिनाकिनम् ।
पाद्यार्घ्याचमनादीनि दद्याद्देवि पृथक् पृथक् ॥ ११॥

मूलमन्त्रेण विधिवत् मधुपर्कं ततः शिवे ।
पञ्चामृतं पञ्चगव्यं तथा फलरसैः शिवे ॥ १२॥

गन्धपुष्पकुशाग्राम्बु लिङ्गे दद्यात्षडक्षरैः ।
शतरुद्रेण जपविद्वोशृङ्गेणाभिषेचयेत् ॥ १३॥

इमा आपः शिवेत्येव मापो दद्याच्छिवाय तु ।
आपोहिष्ठादिमनुभिरभिषिञ्चेत्ततः परम् ॥ १४॥

ब्रह्मजिज्ञैः पावमानैः कद्रुद्रायेति मन्त्रतः ।
सर्वोह्येषमहारुद्रः पुरुषोरुद्र इत्यपि ॥ १५॥

विश्वम्भूतमितीशानि वामदेवादिसामभिः ।
यजुः पतित्रमापोस्याद्योरुद्राम्नावितिमन्त्रतः ॥ १६॥

अभिषिच्य महादेवं शिवे लिङ्गस्वरूपिणम् ।
देवस्यत्वेति मन्त्रेण सकूर्चेनाभिषेचयेत् ॥ १७॥

भवाद्यैरष्टभिर्देवि तर्पयेन्नामभिः पृथक् ।
संशोध्य वाससा लिङ्गं पीठे संस्थाप्य पूजयेत् ॥ १८॥

वस्त्रं गन्धं सितं भस्म साक्षतं चोपवीतकं ।
सुवर्णरत्नाकल्पैश्च बिल्वैः पुष्पैश्च पूजयेत् ॥ १९॥

कमलोत्पलकल्हारमन्दारकरवीरकैः ॥ २०॥

कर्णिकारार्कदमनैः कनकैर्द्रोणसम्भवैः ।
शताष्टनामभिर्देवि निधनेत्यादिमन्त्रतः ॥ २१॥

धूपं च गुग्गुलोपेतं घृतदीपान् मनोरमान् ।
गणांश्च परितः पूज्य गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥ २२॥

महाकालाय पूर्वे तु शङ्कुकर्णाय दक्षिणे ।
नन्दिकेशाय पश्चात्तु वक्रतुण्डाय चोत्तरे ॥ २३॥

ईशाने चण्डिकेशानं धर्मं चैव शिवाग्रतः ।
उत्तरे च महादेवि पूजयेदुपचारकैः ॥ २४॥

तत्तन्नामभिरेवेशि शिवस्य परितो यजेत् ।
उद्दीप्यस्वेति मन्त्रेण चाष्टपैष्टिकदीपतः ॥ २५॥

हविः साज्यं च ताम्बूलं शिवे दद्याद्गणेषु च ।
नीराजनं ततो दद्याद्वाद्यघोषपुरःसरम् ॥ २६॥

छत्रं च चामरं देवि व्यजनादर्शके तथा ।
प्रदक्षिणप्रणामं च स्तवमेतत्प्रयोजयेत् ॥ २७॥

जय शङ्कर पार्वतीपते हर
विधिविष्ण्विन्द्रसुसेविताब्जपाद ।
उरगेन्द्राभरण प्रसीद शम्भो
प्रसभं पापमपाकुरुष्व सद्यः ॥ २८॥

जय सोमानलसूर्यलोचनाद्य शम्भो
धृतचन्द्राङ्कजटाकुटीरगङ्गा ।
परिपाहिपतङ्ग मध्यवास
विधिमुण्डाभरण प्रसीद देव ॥ २९॥

जय सोमकलावतंस शूलपाणे
गणवृन्दामलसेवन प्रसीद ।
हर भर्गोरुमहोग्रकालकूट-
विषभक्षेन्दुकलालसत्कपर्द ॥ ३०॥

जय साम्ब महोरगेन्द्रहार
प्रसभं मन्मथनाशन प्रसीद भर्ग ।
भव भीम महेश्वराव शम्भो
मयि दृष्टिं करुणां करुष्व शम्भो ॥ ३१॥

इति स्तुत्वा महादेवं कालाष्टम्यां तदा व्रती ।
प्रतिष्ठाप्य ततो वन्हिं स्वस्वशाखोक्तमार्गतः ॥ ३२॥

अशनीयं हविर्यत्स्याज्जुहुयात्तेन सर्पिषा ।
इमा रुद्रेत्यादिना मां पूर्वं तु जुहुयाच्छिवम् ॥ ३३॥

शतं हि मेत्यादिभिश्च अहं बिभर्मि इत्यपि ।

मान आयुषि इत्येतदन्ते पितरि इत्यपि ॥ ३४॥

मानः सूर्यस्य एवापि मानो महान्त इत्यपि ।
मानस्तोकेन मन्त्रेण हविष्मन्त इति क्रमात् ॥ ३५॥

वास्तोष्पतेति मन्त्रेण आर्द्रया रुद्र इत्यपि ।
देवस्य तु सुतायेति जुहुयाज्जातवेदसि ॥ ३६॥

ततः स्विष्टकृतं हुत्वा आज्यैर्होमं समापयेत् ।
पुनरष्टसुमैः पूज्य होमान्ते शं प्रसादयेत् ॥ ३७॥

प्रीयतां भगवानीशः साम्बः सगण ईश्वरः ।
अनया पूजया होमैस्तृप्तो मां स प्रसीदतु ॥ ३८॥

दद्यादर्घ्यं महेशाय स पुष्पाम्बु महेश्वरि ।
दुःखदारिद्र्य मग्नं मां समुद्धर महेश्वर ॥ ३९॥

अष्टम्यामर्घ्यदानेन अष्टमूर्ते प्रसीद मे ।
इत्यर्घ्यं च ततो दत्वा पूजामुद्वास्य सत्तमे ॥ ४०॥

ब्राह्मणाय हिरण्यं गां शाम्भवाय निवेदयेत् ।
यत्किञ्चिद्वा यथाशक्ति दद्यादीशानतुष्टमे ॥ ४१॥

भक्ष्यभोज्यान्नसंयुक्तं भुञ्जीयाच्छाम्भवैः सह ।
दक्षिणाभिश्च तान् पुष्पैर्गन्धताम्बूलपूर्वकम् ॥ ४२॥

भोजयेच्च स्वयं भुज्यान्नक्तं वा तत्र वर्तयेत् ।
कृष्णाष्टमीषु नियतमेष सामान्यतो विधिः ॥ ४३॥

एकाब्दं त्र्यब्दमथवा द्वादशाब्दमथापि वा ।
कृत्वा व्रतोद्यापनं च नक्ताशी वा भवेत्ततः ॥ ४४॥

सितासितास्वष्टमीषु अविमुक्ते तु नैत्यिकम् ।
उपोष्यैवाविमुक्तेशं पूज्य बिल्वैः सुमैरपि ॥ ४५॥

शिवे गङ्गाम्बुभिः शीतैरभिषिच्य महेश्वरम् ।
धूपदीपादिनैवेद्यै स्तुवीतैतं महेश्वरम् ॥ ४६॥

कालाष्टमीषु नियतमविमुक्तेश्वरं हि माम् ॥ ४७॥

गङ्गाधरान्धकरिपो प्रमथाधिनाथ

विश्वेश विश्वगतसर्जकभर्जकान्ते ।
ब्रह्मादिविष्णुसुरवर्गसुपूजिताङ्घ्रे
मामीश पाहि दयया स्मरकालनाश ॥ ४८॥

इति स्तुत्वाऽविमुक्तेशं कालराजं प्रपूजयेत् ।
कालाष्टम्यां तु नियतं काशीवासी महेश्वरि ॥ ४९॥

मामेत्य गङ्गातटगं गन्धपुष्पाम्बुभिः सदा ।
अपूपहविषा चैव वटकैर्लड्डुकैरपि ॥ ५०॥

पूजयेद्धूपदीपैश्च कालाष्टम्यां स्तुवीत च ।
भैरवं भीषयणाकारं वासनिर्विघ्नहेतवे ॥ ५१॥

स्तोत्रेणानेन देवेशि काश्यां कालाष्टमीषु च ।
स्तुवीत पद्यैर्हृद्यैश्च ममाद्य गणपोत्तमम् ॥ ५२॥

प्रविष्टो योऽप्यथान्यत्र वसन्नेतत्स्तवं जपेत् ।
पुनः काशीं समासाद्य तत्र नष्टतनुर्भवेत् ॥ ६२॥

कालाष्टम्यां कालराजं स्तुवीतैवं प्रसाद्य च ।
काश्यामेव वसेन्नित्यं न पापे रमते हि सः ॥ ६३॥

किम्पुनर्बहुनोक्तेन कालाष्टम्यर्चको नरः ।
सर्वान्कामानवाप्नोति भुक्तिं मुक्तिं च विन्दति ॥ ६४॥

यज्ञायुतफलं प्राप्य मम लोके महीयते ।
ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ६५॥

मध्याष्टमीप्रथितसोमकलावतंसं
सर्वाष्टमीषु नगजे परिपूजयन्ति ।
नष्टानि तेषु दुरितानि भवन्ति सद्यो
हृष्टानि तेषु सुकृतानि विमुक्तिदानि ॥ ६६॥

यो वाऽविमुक्ते सितभस्मभालः
कालाष्टमीषु नितं मम कालराजम् ।
सम्पूजयत्यघगणैर्नबिभेति सद्यो
हृद्यो भवेदतितरां स भवेऽतिधन्यः ॥ ६७॥

॥ इति शिवरहस्यान्तर्गते ईश्वरप्रोक्तमष्टमीपूजाकथनं सम्पूर्णम् ॥

- ॥ श्रीशिवरहस्यम् । महादेवाख्यः एकादशमांशः । अध्यायः ३४ अष्टमीपूजाकथनम् । वावृत्तश्लोकाः ॥

- .. shrIshivarahasyam . mahAdevAkhyaH ekAdashamAMshaH . adhyAyaH 34 aShTamIpUjAkathanam . vAvRRittashlokAH ..

Notes:

Śiva शिव delivers Upadeśa उपदेश to Pārvatī पार्वती about observing Aṣṭamī अष्टमी - especially that KṛṣṇaPakṣa कृष्णपक्ष - that is known as Kālāṣṭamī कालाष्टमी - and the merits of doing so.
He advises about worshiping Him with Mahādevī महादेवी and His gaṇa-s गणाः; and worshiping His Aśṭamūrti अष्टमूर्ति.

He also advises about the ŚivaStutiḥ शिवस्तुतिः and Kālabhairavāṣṭakam कालभैरवाष्टकम्; the latter being meant to be recited for worshiping Bhairava Kālarāja भैरव कालराज.

Selected Śloka-s from the Chapter are presented on this page.

Further details are mentioned in the Adhyāyaḥ 35 - Kṛṣṇāṣṭamīvratodyāpanakathanam अध्यायः ३५ - कृष्णाष्टमीव्रतोद्यापनकथनम्.

The Kālāṣṭamīkṛte ŚivaStutiḥ कालाष्टमीकृते शिवस्तुतिः and the Kālabhairavāṣṭakam कालाष्टकम् can be accessed from the links given below.

Proofread by Ruma Dewan

Ishvaraproktam Ashtamipujakathanam
pdf was typeset on November 2, 2024

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*